

ste er, at Pluraliteten ganske sikkes for at smittes af Koppesygdommen. Det forstaaer jeg ikke, da der paa samme Tid ligger et uomstøbeligt Beviis for os, at Ingen er sikket for Koppesygdommen; at selv de, som ere saa koparrede, at man, som jeg har tilladt mig at sige, ikke kan sætte en Synaal eller en Knapspenaal i deres Ansigt, uden at stikke i et Koppar, ikke engang ere sikke, og jeg har seet en Ven af mig døe af de naturlige Kopper anden Gang (Munterhed), uagtet hans Ansigt var aldeles tatoveret. Men dog sikkes Pluraliteten for at smittes af Koppesygdommen. Ja, jeg maa med den ærede Forsamling trække paa Smilebaandet, naar et Collegium, som vil have nogen Autoritet og anerkendes for at have nogen Indflydelse blandt Nationen, vil komme frem med Sligt. Og for det Andet, hedder det videre i Erklæringen, svækkes Sygdommens Ondartethed hos de Angrebne, Vaccinerede — staaer der i Parenthes — almindeligviis — det er dette juridiske Udtryk, man bruger ved alle Leiligheder — i en overordentlig Grad, saa at ikke blot et ulige mindre Antal døer deraf, men Helbredelsen er hurtigere og efterlader yderst sjældent ulykkelige Følger. Jeg vil nu spørge det høitærede Thing, hvad Tillid man kan sætte til et Collegium, der afgiver en saadan Erklæring. Efter de foregaaende Præcedenter, vi have fra Chole-rasygdommen, veed jeg tilforlædelig ikke, uagtet det er anpræist af den høitærede Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg), der sidder ligeoverfor mig, og af den høitærede SteLandsstingsmand for Kjøbenhavn (Drsted), der i sin Tid har deltaget i denne Lovgivning om Vaccinationen, hvad Slutning man skal drage deraf. Er det ikke det samme, om jeg saa maa sige, at tale op ad Bægge og ned ad Stolper; jeg kan ikke faae noget Bedre ud af det. Man vil imponere, man vil søge at holde de mindre Formuende i Awe, at Alle skulle lyde Lovene. Det skulle vi Alle, og jeg skal være den Første til at træde i Skranken mod den, som vil bryde det, Loven har paabudt; men jeg vil paa den anden Side heller ikke træde først i Skranken, naar det kommer an paa at kæmpe imod sund Fornuft, og naar man siger, det skulle vi hylde som et særdeles Princip, det er

usejlsomt, det vil jeg ikke. Efterat Collegiet saaledes har staaet i Modsigelse med sig selv, kommer det derefter til en Slutning, som siger, at Koppesygdommen har i ældre Tid bortrevet 25 pCt., hvorimod den i den senere Tid, da Vaccinen er benyttet, kun har bortrevet 5 1/2 pCt. Jeg gad tilforlædelig vide, om Collegiet er istand til at komme med statistiske Data over dette Misforhold. Jeg troer det ikke. Jeg veed ikke den Tid, da Koppesygdommen har bortrevet hvert 4de Barn eller vorent Menneske. Jeg troer, at Collegiet her, ligesom i alt andet, hvad det løst henfaster i dets meget daarligt sammensatte Erklæring, kun har, saa at sige, talt, som man i Almindelighed taler i sine Cirkler: Det er saa, og det bør være saa, det kan ikke blive anderledes og dermed Basta. Jeg kan ikke faae Andet ud deraf og, som sagt, hvis jeg vilde paatage mig at dissekere Collegiets velvise Erklæring, skulde det ikke falde mig svært at faae den til at tale aldeles for det Forslag, jeg har tilladt mig at fremkomme med. — Det er naturligviis ubehageligt for mig at træde op paa den Maade, jeg idag maa træde op paa, og jeg havde fast besluttet ved Indledningen af denne Sag at holde mit Hjertes Følelser tilbage, forsaavidt det lod sig gjøre; men, da jeg seer, at saamange fornuftige Folk heri Thinget have talt mod Sagen og henholdt sig til det høi og velvise Collegiums Erklæring, saa er det min Pligt som Repræsentant at oplyse om det Modsatte. Der mangler ikke paa Beviser, som kunne være ioinesaldende, hentede fra enkelte Communer, naar jeg vilde tale mod Løgestanden i Almindelighed. Jeg kan erindre en Tid, da en formuende Mand købte en Badeanstalt med baade varme og kolde Bade, og da hed det blandt Alle, idetmindste var det almindeligt antaget — jeg vil ikke sige det; thi jeg benytter det paa min Maade og efter hvad der convenerer mig — Gud bevares! det vare alle Doctorerne entge om, at kolde Bade var det, som hjalp. Senere købte eller indrettede en anden Mand Dampbade, og saa hed det: Ja, Gud bevare os, de maae have Dampbade, det er det eneste Midde, som hjælper (Munterhed). Og naar man saa spørger sig selv, Enhver, der har gennemgaaet nogen Syg-